

PROF. PhDr. LADISLAV POŽÁR, CSc. JUBILUJE

Neúprosné plynutie času má svoje pravidlá. Pre dvadsiatnika je dekáda polovicou života, ktorá je naplnená činnosťou a zdá sa mu subjektívne veľmi dlhá. Pre penzistu je rovnaká dekáda sotva sedminou života a precit'uje ju ako zlomok. No v spomienkach sa nám časové úseky nevy-nárajú podľa chronologických pravidiel, skôr sú spojené s činorodosťou. „Prázdny čas“ plynie človeku dlho, nudí sa. Tvorivá činnosť ubieha v precit'ovaní rýchlo, no spomienky sú bohaté, rozmanité a trvajú dlho.

Moment „tu a teraz“ obsahuje zážitky minulosti, ich momentálne prežívanie a tiež perspektívu budúcnosti. Pre dvadsiatnika či muža stredného veku je perspektíva budúcnosti najpodstatnejšia v kvalite prežívania, pre sedemdesiatnika je to skôr pohľad do minulosti a bilancia. Prečo píšem tieto zväčša známe poznatky? Pretože chcem upozorniť psychologickú a akademickú obec, že tu existuje „nepriprôsobivý“, nonkonformný jedinec. Je ním pán profesor Požár, ktorý sa dožil sedemdesiatky a v plnej miere nám narúša základné psychologické pravidlá plynutia času, pretože uplynulá dekáda jeho života nebola bilančná ako sa patrí, ale perspektívna, čím sa psychologicky zaraďuje paradoxne späť do stredného veku.

Náš Lád'a, ako ho všetci poznáme, si za posledných desať rokov, odkedy som písal k jeho šesťdesiatke, neustielal na vavrínoch, ale ako je pre neho typické, húževnato pracoval a tvoril naďalej – či by jeho pracovnú invenciu a výsledky nebral aj štyridsiatnik? Lád' o aktívne učí na dvoch fakultách s dostatočne vysokým úväzkom – na Pedagogickej fakulte UK a Pedagogickej fakulte Trnavskej univerzity, kde vedie katedru psychológie a etickej výchovy. Prednáša najmä všeobecnú a vývinovú psychológiu. Jeho odborná špecializácia je psychológia postihnutých, angažuje sa najmä v oblasti integrácie postihnutých a mimoriadne vysoké odborné renomé má v oblasti patopsychológie zrakovo postihnutých.

Profesor Požár napísal sedem monografií, aktívne vystúpil na vyše osemdesiatich konferenciách doma i v zahraničí, jeho publikačná činnosť presahuje 100 odborných a vedeckých štúdií. Je doposiaľ najžiadanejším prekladateľom psychologickéj literatúry z ruštiny. V súčasnosti je členom Vedeckej rady PdF UK, Vedeckej rady Pedagogickej fakulty TU, Vedeckej rady Výskumného ústavu detskej psychológie a patopsychológie, členom redakčnej rady časopisov Efeta a Psychológia a patopsychológia dieťaťa.

Odborná aj ľudská dráha profesora Požára je poznamenaná najmä skromnosťou a mimoriadne ústretovým prístupom k spolupracovníkom a študentom. Vyštudoval pedagogiku a psychológiu vo vtedajšom Leningrade v r. 1957. V roku 1958 získal akademický titul PhDr. a vedeckú hodnosť kandidáta psychologických vied. Od r. 1967 sa v plnej miere venuje odbornej činnosti na akademickej pôde. V r. 1976 habilitoval a získal titul docenta psychológie. V r. 1981 sa stal profesorom, no na krátky čas mu bol titul odobratý, čo ho viedlo k tomu, aby sa podľa nových pravidiel uchádzal o titul znovu. Získal ho v r. 1993 ako prvý profesor psychológie vymenovaný v Slovenskej republike.

A na záver perlička. Keď som písal tieto riadky, vstúpili do miestnosti poslucháčky piateho ročníka učiteľstva psychológie – Michaela Bauková, Zuzana Blahová, Lenka Sul'ovská, Katarína Gajdošová a Eva Gombárová – a s jasom v očiach poprosili: napíšte, že ho máme veľmi radi a že si ho vážime.

Miroslav Andreánsky